

A1.

Όταν διώχθηκε από τους δολοφόνους του Καλιγούλα, είχε καταφύγει σε θερινή κατοικία, της οποίας το όνομα είναι Ερμαίο. Λίγο αργότερα, επειδή τρώμαξε από τα νέα της σφαγής, σύρθηκε προς το πιο κοντινό λιακωτό και κρύφτηκε ανάμεσα στις κουρτίνες, που κρέμονταν στις πόρτες.

Κάποια μέρα ο Κάτωνας έφερε στο Βουλευτήριο ένα πρώιμο σύκο από την Καρχηδόνα και δείχνοντάς το στους Συγκλητικούς, είπε: «Σας ρωτώ, πότε νομίζετε ότι αυτό το σύκο κόπηκε από το δέντρο». Όταν όλοι απάντησαν ότι ήταν φρέσκο, είπε: «Κι όμως, μάθετε ότι κόπηκε στην Καρχηδόνα πριν τρεις μέρες.

Αφού άκουσε το χαιρετισμό, ο Καίσαρας είπε: «Στο σπίτι μου ακούω αρκετούς τέτοιους χαιρετισμούς». Τότε το κοράκι θυμήθηκε (ή ήρθαν στο νου του κορακιού) τα λόγια του κυρίου του: «Κρίμα στον κόπο μου!». Ο Αύγουστος γέλασε μ' αυτά τα λόγια κι αγόρασε το πουλί τόσο, όσο δεν είχε αγοράσει κανένα μέχρι τότε.

B1α.

insidiatōribus	:	insidiatore
cui	:	qua
caedis	:	caedum / caedium
se	:	mihi
quodam	:	quoddam
praecocem	:	praecocia
patribus	:	patrum
hanc	:	haec
sui	:	tui
nullam	:	nullius

B1β.

proximum	:	propiozem
		prope – propius – proxime
satis	:	satius

ΘΕΩΡΗΤΙΚΟ
ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ
ΛΟΓΟΣ

B2α.

Exclūsus	:	excludunt
recesserat	:	recedamus
exterritus	:	exterruisti
prorepsit	:	proreptum
abdidi	:	abderetis
attulit	:	afferre
ostendensque	:	ostenturus (ostensus)que
decerptam esse	:	decerpi
dixit	:	dic
venit	:	veniendo

B2β.

perdidi	:	perdas
		perderes
		perditurus sis
		perdideris
		perdidisses

ΘΕΩΡΗΤΙΚΟ
ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ
ΛΟΓΟΣ

Γ1α.

Caligulae	:	γενική κτητική ή γενική αντικειμενική στο insidiatoribus
cui	:	δοτική προσωπική κτητική από το est
se	:	αντικείμενο του ρήματος abdidit, άμεση αυτοπάθεια
die	:	αφαιρετική του χρόνου ως επιρρηματικός προσδιορισμός στο attulit
decerptam esse:	:	ειδικό απαρέμφατο ως αντικείμενο στο ρήμα putetis
ex arbore	:	εμπρόθετος προσδ. της προέλευσης ή της απομάκρυνσης ως επιρρηματικός προσδιορισμός στο decerptam esse
recentem	:	κατηγορούμενο στο εννοούμενο υποκείμενο ficum του απαρεμφάτου esse
salutationum	:	γενική διαιρετική στο satis
corvo	:	δοτική προσωπική στην απρόσωπη έκφραση venit in mentem
quanti	:	γενική της αφηρημένης αξίας στο emerat

ΘΕΩΡΗΤΙΚΟ
ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ
ΛΟΓΟΣ

Γ1β.

➤ «Cato attulit [...] ficum praecocem»: A Catone allata est ... ficus praecox.

Γ1γ.

in curiam	:	in curia (στάση σε τόπο) de /ex/ ab curia (απομάκρυνση από τόπο)
domi	:	domum (κίνηση σε τόπο) domo (απομάκρυνση από τόπο)

Γ1δ.

«Ad haec verba Augustus risit»:

1. Risitne ad haec verba Augustus risit? (δεν γνωρίζουμε την απάντηση)
2. Num ad haec verba Augustus risit? (περιμένουμε αρνητική απάντηση - ρητορική ερώτηση)
3. Nonne ad haec verba Augustus risit? (περιμένουμε καταφατική απάντηση ρητορική ερώτηση)
4. Ad haec verba Augustus risit? (χωρίς μόριο για έμφαση)

Γ2α.

vela praetenta	:	vela, quae praetenta erant
ficum praecocem	:	ficum, quae praecox erat

Γ2β.

cui nomen est Hermaeum	:	δευτερεύουσα αναφορική <u>προσδιοριστική</u> πρόταση στο <i>diaetam</i> .
quando hanc ficum decerptam esse putetis ex arbore	:	δευτερεύουσα ονοματική πλάγια ερωτηματική πρόταση μερικής αγνοίας ως <u>έμμεσο αντικείμενο</u> στο <i>interrogo</i> .
Cum omnes recentem esse dixissent	:	δευτερεύουσα επιρρηματική χρονική πρόταση. Εισάγεται με τον <i>cum</i> τον ιστορικό-διηγηματικό ως <u>επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου</u> στο <i>inquit</i> .
quanti nullam adhuc emerat	:	δευτερεύουσα επιρρηματική απλή παραβολική πρόταση, του ποσού, που λειτουργεί ως <u>β' όρος σύγκρισης</u> (α' όρος σύγκρισης είναι η προηγούμενη κύρια).

Γ2γ.

➤ **postquam (is) exclusus est**

Η χρονική πρόταση με το **postquam** εκφέρεται με οριστική παρακειμένου, καθώς δηλώνει το πραγματικό γεγονός που μας ενδιαφέρει από καθαρά χρονική άποψη και το προτερόχρονο στο παρελθόν.

➤ **cum exterritus esset**

➤ Χρονική μετοχή, αφαιρετική απόλυτη, δηλώνει το προτερόχρονο σε σχέση με το dixit.

cum (Caesar) audivisset (salutationem)

ΘΕΩΡΗΤΙΚΟ
ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ
ΛΟΓΟΣ

ΘΕΩΡΗΤΙΚΟ
ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ
ΛΟΓΟΣ

ΘΕΩΡΗΤΙΚΟ
ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ
ΛΟΓΟΣ

ΘΕΩΡΗΤΙΚΟ
ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ
ΛΟΓΟΣ